

Η ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΤΟΥ ΒΕΛΓΙΟΥ

ΑΣΤΡΙΝΤ, Η ΩΡΑΙΑ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ, ΠΟΥ Η ΜΟΙΡΑ ΦΘΟΝΗΣΕ ΤΗΝ ΕΥΤΥΧΙΑ ΤΗΣ

(Η ζωή της τραγικής ηγεμονίδος του Βελγίου)

ΙΑ φορά κι έναν καιρό ζούσαν τρεις όμορφες βασιλοπούλες. Ήσαν κι' η τρεις καλές, ξυπνες κι' ώρες. Μά η μικρότερη ήταν ή πιο όμορφη, ή πιο έξυπνη κι' ή πιο καλή από όλες.

Έτσι άρχίζουν τά παραμύθια. Κι' έτσι άρχισε και τó παραμύθι της ζωής της όμορφης και τραγικής βασιλίσσας του Βελγίου Αστριντ, της όμορφης τόν άδικο και φρικτό θάνατο κλαίει όλόκληρη ή Οικουμένη. Η Αστριντ δέν ήταν καμμία σπουδαία και πλούσια βασιλοπούλα, κόρη ισχυρού βασιλιά της Εύρώπης. Δέν είχε άναστηθή, σάν άλλες πριγκήπισσες, με τήν χλιδή και τήν πολυτέλεια. Ήταν ή τρίτη κόρη του πριγκίπου Καρόλου, άδελφού του Βασιλέως της Σουηδίας και της Δανιδός πριγκήπισσας Ίζαμπελοχ. Τήν έποχή που ή Αστριντ κι' ή δυο άδελφές της ήσαν ακόμη μικρές, οι γονείς τους έχασαν όλη τους τήν περιουσία που τήν είχαν τοποθετημένη σε μιá μεγάλη δανική τράπεζα, ή όποια χρεοκόπησε. Αναγκάστηκαν τότε να φύγουν από τó μεγαλοπρεπές παλάτι τους, πού τó νοίκισαν στην Αμερικανική Προεδρεία, να εγκατασταθούν σ' ένα διαμέρισμα πολυκατοικίας στη Στουχόλμη, και να περιορίσουν πολύ τά έξοδά τους. Η πριγκήπισσα Ίζαμπελοχ, τραυμαμένη άπ' αυτό τόν καταρρωτό της τύχη, θέλησε ν' αναθήσει τά κορίτσια της με τις πιο αυστηρές άρχες και να τά κάνει ισκανά ν' αντιμετώπισουν όλες τις δυσκολίες της ζωής.

Έτσι ή πριγκήπισσα Αστριντ, και οι δυο μεγαλύτερες άδελφές της, ή Μαργαρίτα και ή Μάρθα, άνατράφησαν όχι σάν βασιλικές πριγκήπισσες, ούτε καν σάν πλούσιες άριστοκρατίσες, αλλά σάν παιδιά της άστικής τάξεως. Μορφώθηκαν όχι στο σπίτι τους, αλλά σε σχολεία, μαζί με άλλα κορίτσια της ηλικίας τους, κάθε φορά δε πού ή μητέρα τους επρόκειτο να έγγραφη τις τρεις μικρές πριγκήπισσες, σ' ένα σχολείο, έλεγε της διευθύντριας:

— Δέν έννοώ να γίνει καμιά εξαίρεση για τά κορίτσια μου, επειδή είναι πριγκήπισσες. Θα είσθε άσπρη άπεναντί τους όπως και στις άλλες μαθήτρες, θα τις βαθμολογήσει όπως και τις άλλες και θα τις τιμαριέτε όπως και τις άλλες. Αν μάθω πώς τούς φερθήκατε με τήν παρακίχη έπιείκεια, θα ρθώ άμέσως να τις πάρω άπ' έδώ.

Όταν τελείωναν ή τρεις πριγκήπισσες τις σπουδές τους, ή μητέρα τους θέλησε να τις μορφώσει έτσι, ώστε να γίνουν τέλειες νοικοκυρές και τέλειες μητέρες, όταν θα έρχονταν ή ώρα να άποκτήσουν δική τους οικογένεια. Τis έβλεπε να φοιτήσουν πρώτα σε μιá σχολή οικοκυρικής και ύστερα σ' ένα βρεφοκομικό σταθμό κι' έδωσε κι' έκει τις ίδιες ρητές οδηγίες να μη γίνεται καμιά εξαίρεση για τις κόρες της. Έτσι όμως ή άβρής πριγκήπισσούλες έμαθαν να μαγειρεύουν, να πλένουν πιάτα και κατοσφύρες, να σφουγγαρίζουν και να βάζουν μπουγάδα.

Μιά μέρα ή πριγκήπισσα Αστριντ γύρισε στο σπίτι της σε κακά χάλια. Καθώς σφουγγαριζε μιá αίθουσα του βρεφοκομικού σταθμού, γλύστερησε κι' έχτυπησε τó πόδι της και οι πόνοι της ήταν τόσο, πού ή διευθύντρια τήν έστειλε στο σπίτι της.

Η μητέρα της έγινε έξω φρενών. — Αν ήταν οποιαδήποτε άλλη, δέν θα τήν άφηνε ή διευθύντρια να φύγει, αλλά θα τήν έβαζε να έξακολουθήσει τή δουλειά της, ειπε. Σε όένα έκανε εξαίρεση, επειδή είσαι πριγκήπισσα. Άθριο, πρωί-πρωί, θα έκανε πάς.

Τι να κάνει ή δυστυχισμένη πριγκήπισσα; Η άσπρη της μητέρας της ήταν τέτοια, ώστε ήξερε πώς δέν μπορούσε να της φέρη αντίλογία. Έτσι τó άλλο πρωί, παρ' όλους τούς φρικτούς πόνους που αισθανόταν, ξεκίνησε και πήγε σάν βρεφοκομικό σταθμό. Σε λίγη ώρα όμως γύρισε πίσω, με τó πόδι της προσημένο φρικτά και μ' ένα σημάωμα της διευθύντριας, ή όποια έδικαιολογείτο πώς δέν έκανε καμιά εξαίρεση για τήν πριγκήπισσα, αλλά θεωρούσε άπαραίτητο να τήν στείλη στο σπίτι της γιατί ένόμιζε πώς ήταν άνάγη να ιδή τó πόδι της ένας γιατρός. Πραγματικά ό γιατρός ήθελε και πιστοποίησε πώς ή πριγκήπισσα

είχε πάθει θλάσι τού όστού της κνήμης και της έπέβαλε να μείνη έπί πολλές βδομάδες στο κρεβάτι.

Έτσι μεγάλωσαν ή τρεις αυτές πριγκήπισσούλες πού με τήν άπλότητά τους και τήν άφέλεια τους είχαν κατακτήσει τήν καρδιά τού σουηδικού λαού, περισσότερο από ό,τι, θα τήν κατακτούσαν με τή λαμπρότητα και τή μεγαλοπρέπεια τους.

Κι' ή τρεις τους ήταν χαριτωμένες. Η Μαργαρίτα ήταν έξαιρετικά όμορφη. Η Μάρθα ήταν έξυπνη πούλα και μελετημένη. Μά η μικρότερη, ή Αστριντ, συγκέντρωνε και τών δυο τις χάρες και είχε επιπλέον μιá άπέραντη καλωσύνη, μιá γλυκύα και μιá χάρη πού γούπεσε αυτούς πού τήν πλησίαζαν.

Έν άντιθέσει προς τις άδελφές της πού ήσαν ξανθές, ή Αστριντ είχε κατάμαυρα πλούσια μαλλιά, λευκάτη έπίδερμίδα, σάν άλάβα-στρο και ό έρόσχα προσινογαλάζια μάτια. Ήταν ψηλή και λυγρή και πικρ' όλη τή νεαρή της ηλικία, είχε έναν «άεσα» σ' άλήθεια βασιλική.

Έτσι χαριτωμένες και όμορφες, όπως ήσαν ή τρεις πριγκήπισσες, δέν υπήρχε καμιά άμφιβολία πώς θα παντρευόταναν γρήγορα. Κανείς όμως δέν φανταζόταν πώς πρώτα απ' όλες θα παντρευόταν ή μικρότερη ή Αστριντ, και πώς θα είχε μάλιστα μιá τόσο άτυχη γαμναδική τύχη.

Η πριγκήπισσα Αστριντ ήταν μόλις δεκαεννέα έτών όταν ένα καλοκαίρι πήγε να πούσει τó βασιλικό της Λανίας. Κι' έκει άπρόσπτα παλάτι τού θείου της, τού άνιερντού Βασιλόπουλου, ό διάδοχος Λεοπόλδης παρουσιάστηκε σ' αυτό τόν έρωτα, ό οποίος σάν άρχαίος θεός, ή μάλλον σάν βασιλοπούλο τού έρωτα, παραμυθιό, διάδοχος ένώς από τούς ένδοξους έρωτας θρόνους της Ευρώπης, και νά άρχίσει ή ποσειτωνική γιά τους βρωσκότες κι' όλοι έκει και έλχησε ο Λεοπόλδος γνώρισε στο παλάτι άρραβόνα, όταν μιá μέρα δ' έπειδή ήταν τόσο νέα, άπλη τήν πριγκήπισσα Αστριντ, τήν όπ' έπειδή ήταν τόσο νέα, άπλη καιά ρελής, κανείς δέν είχε λάβει σοβαρά υπόψη τήν άπλότητά της. Μά ό έρωας έχει διαφορετικά μάτια. Μπύσθησε γι' αυτήν ένα κεδός άντίκρισε τή νεαρή πριγκήπισσα, αισθηθέντας τήν τήν άλλη ραυνοβόλο και ασυγκράτητο έρωτα. Οι άρραβόνες άφιε-σθίσε

Η βασίλισσα Αστριντ, έυτυχισμένη νύφη, με τó σύζυγό της, διάδοχο τότε τού Βελγίου Λεοπόλδο κατά τήν ημέρα τών γάμων τους.

πριγκήπισσα μετασώρευσε τήν έρωτα και ό έρωτευμένος παρικό. Ισχυρή γρήγορα γήγορα στις Βρυξέλλες, έναγνώρισε κατόπιν στην Κοπεγχάγη, μαζύ με τή μητέρα του, τή βασίλισσα τού Βελγίου Έλισάβετ, γιά να ιδή κι' αυτή τή γυναίκα πού διάλεξε ή καρδιά του και να δώσει τήν έγκρισή της. Η βασίλισσα Έλισάβετ γοητεύθηκε άμέσως από τήν όμορφιά και τή χάρη και τήν άπλότητά της πριγκήπισσας Αστριντ και με χαρά της δέχτηκε να τήν κάνει νύφη.

Έτσι ύστερα από λίγον καιρό ό πριγκίπης Λεοπόλδος ταξίδεψε στη Στοκχόλμη γιά ν' άρραβωνισθή έπίσημως με τήν έλεκτική της καρδιάς του. Και τόσο ήσαν ή έρωτική άνεπιμονορία του και ή σαστισμάρα του, ώστε δέν έφρόντισε να προμηθευθή έγκαιρώς εισιτήριο γιά τó τρένο-γιατί ταξίδευε ινκόγνιτο και μόνος του—και άναγκάστηκε να ταξιδέψη τρίτη θεσί από τις Βρυξέλλες ως τή Στοκχόλμη. Έννοείται πώς οι Σουηδοί ένθουσιαστήσαν εύθις με τήν άπλότητά και τήν άφέλεια τού πριγκίπου, ή δέ Σουηδές όλες, από τήν πιο γοηδία τήν πιο νέα, ξετρολλάθησαν με τó πεντάμορφο Βασιλόπουλο.

Λίγον καιρό άργότερα έγιναν με κάθε μεγαλοπρέπεια οι γάμοι τού νεαρού ζευγαριού στη Στοκχόλμη και ό λαός της Σουηδίας ξεπροβόδισε με δάκρυα και με ευχές τήν άγαπημένη του βασιλοπούλα, πού πήγαινε να γίνει βασίλισσα σε μιá ξένη χώρα.

Έννέα χρόνια έζησαν τρισευτυχισμένοι ό Λεοπόλδος και ή Αστριντ. Από τήν πρώτη στιγμή, ό βασιλικός (Συνέχεια εις τήν σελίδα 1749)

